NORAKSTS
Lieta Nr. A 42423807
A 1997-08/12

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2008.gada 18.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu *R.B.* pieteikumā par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 27.decembra lēmuma D57 45-7 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 2.februārī saņemts *R.B.* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk arī – atbildētāja) 2006.gada 27.decembra lēmuma D5745-7 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2007.gada 8.februāra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr.A42423807 *(lietas lapa 2).*

[2] Rīgas valsts policijas 3.biroja jaunākais inspektors Andris Andrejs 2006.gada 4.decembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA 109076 *(lietas lapa 6),* ar kuru, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta otro daļu, nolēma saukt pie administratīvās atbildības *R.B.*.

Administratīvā pārkāpuma protokolā tika konstatēts, ka Rīgā, no transportlīdzekļa VW Bora, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, ko vadīja *A.A.*, ar mācības braukšanas atļauju */dzēsts braukšanas atļaujas numurs/*, pa Uzvaras bulvāri no Grīna bulvāra puses Valguma ielas virzienā un krustojumā ar Ranķa dambi, mācību braukšanas instruktore *R.B.* piesārņoja braucamo daļu – pa logu izmeta apelsīna mizas.

Rīgas domes Administratīvā komisija 2006.gada 27.decembrī, izskatot lietu par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas administratīvā pārkāpuma kodeksa 140.panta otrās daļas, pieņēma lēmumu Nr.D57 45-7 *(lietas lapa 5),* piemērojot minimālo naudas sodu 50 latu apmērā.

[3] Nepiekrītot pieņemtajam Lēmumam, pieteicēja iesniegusi pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, minot šādus argumentus.

[3.1] 2006.gada 4.decembrī, aptuveni plkst. 7.15 no rīta, pieteicēju, braucot pa Uzvaras bulvāri apturējusi policija. Policijas darbinieki, nestādoties priekšā, vadītājam pieprasījuši uzrādīt dokumentus. Tad piegājuši pie pieteicējas un aizskarošā tonī draudējuši izsaukt filmēšanas grupu, jo tā pa logu izmetusi apelsīnu mizas. Kad pieteicēja iebildusi, ka tā bija viena mandarīna miziņa,

policists lika iebraukt ar transportlīdzekli Dzelzceļa muzeja teritorijā, kur pret pieteicēju tika pagriezts prožektors un likts pūst trubiņā.

[3.2] Neskatoties uz to, ka pieteicēja bija viegli apģērbusies, nosalusi un pat pateikusi policistiem, ka lieto zāles, jo ir saaukstējusies, viņai tika piedāvāts sameklēt nomesto augļa mizu. Ja miza tiktu atrasta, protokolu nesastādītu.

Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus un to, ka pieteicējas astoņgadīgajam bērnam bija jābūt skolā plkst. 7.50, viņa atteicās tumsā meklēt augļa mizu, domājot, ka, ja parakstīs vienu papīra lapu, ātrāk varēs doties tālāk.

[3.3] Pieteicēja tika aizturēta aptuveni 40 minūtes. Atgadījuma rezultātā pieteicējas bērns tika pārbiedēts, kā arī viņš nokavēja skolu. Savukārt pēc 6 dienām pieteicējas veselības stāvoklis kļuva smagāks - saaukstēšanās pārgāja pneimonijā, kas radīja uz laiku darba spēju zudumu.

[3.4] Pieteicēja savu nodarījumu atzīst, par to atvainojas, ko arī pašrocīgi atzīmējusi protokolā. Taču uzskata, ka uzliktais sods ir nesamērīgs, proti, nav pamata piemērot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140. panta otro daļu, jo nav ceļu kompleksā ietilpstošās būves aizsprostojusi, iznīcinājusi, bojājusi, kā arī nav bojājusi vai iznīcinājusi ceļu satiksmes organizācijas tehniskos līdzekļus.

[3.5] Savukārt, vārdam „piegružot," pieteicēja precizējumu radusi LR Ministru kabineta noteikumos Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi," kur 15.pantā paskaidrots, ka, *ja ceļu satiksmes dalībnieks piesārņojis vai piegružojis brauktuvi (izkritusi krava, izlijusi eļļa u.tml.), viņam tā nekavējoties jānotīra, bet, ja tas nav iespējams, par to jābrīdina ceļu satiksmes dalībnieki un jāpaziņo policijai.* Taču pieteicēja nekur nav atradusi pantu par neliela daudzuma sadzīves atkritumu nokļūšanu uz ceļa, līdz ar ko rodas šaubas, ka piemērotais pants ir atbilstošs nodarītajam pārkāpumam.

[3.6] Papildus pieteicēja paskaidro, ka uz Administratīvās komisijas sēdi neieradās, jo tā sakrita ar viņas darba laiku. Tomēr viņa paļāvusies uz taisnīgu un saprātīgu atbildētāja Lēmumu.

[4] Administratīvajā rajonā tiesā 2007.gada 21.martā saņemts atbildētājas rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka atbildētāja pieteikumu neatzīst un uzskata, ka pārkāpums ir kvalificēts pareizi un sods ir samērīgs ar pārkāpumu.

[5] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, *ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs (..), tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā).*

Pieteicēja iesniegumā, kas saņemts Administratīvajā rajona tiesā 2007. gada 7. martā ir piekritusi izskatīt lietu rakstveida procesā *(lietas lapa 10).*

Tiesnesis, izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 114. panta pirmo daļu, ar 2007. gada 20. marta lēmumu – rezolūciju (lietas lapa 3) lietas izskatīšanai ir noteicis rakstveida procesu.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietā esošos materiālus, iepazinusies ar administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumiem, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.pantu *administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole par iestādes izdotā administratīvā akta (..) tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros(..).*

Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, vai tas atbilst materiālo tiesību normām, vai administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[8] Administratīvā procesa likuma 67.panta ceturtā daļa nosaka, *ka iestāde administratīvo aktu pamato ar Satversmi, likumiem, Ministru kabineta noteikumiem (...), kā arī vispārējiem tiesību principiem. Pamatojumā norāda attiecīgā normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu.*

[9] Pieteicēja ir sodīta par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 140. panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu ar naudas sodu Ls 50 apmērā. Minētā tiesību norma nosaka, ka par ceļu vai to kompleksā ietilpstošo būvju bojāšanu, iznīcināšanu, piegružošanu, piesārņošanu vai aizsprostošanu, kā arī ceļu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu bojāšanu vai iznīcināšanu, – fiziskajām personām no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām – no piecsimt līdz divtūkstoš latiem.

[10] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši iepriekš minētai LAPK 140. panta otrās daļas tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona ir bojājusi, iznīcinājusi, piegružojusi, piesārņojusi vai aizsprostojusi ceļu vai to kompleksā ietilpstošās būves.

Pieteicēja nav noliegusi un nenoliedz, ka ir izmetusi mandarīnu mizas no automašīnas uz ceļa brauktuves daļas, bet neuzskata, ka šāda rīcība ir vērtējama kā ceļa piegružošana vai piesārņošana, tāpat viņa neuzskata, ka dažu mandarīnu mizu dēļ viņai bija jāpacieš policistu darbības, sastādot protokolu, kas robežojās ar ņirgāšanos. Tāpat pieteicēja uzskata, ka izvērtējot lietas apstākļus, nav ticis ņemts vērā, ka viņa pārkāpumu atzīst un nožēlo izdarīto, proti, atbildību mīkstinoši apstākļi.

[11] No lietas materiāliem izriet fakts, ka 2006.gada 4.decembrī *R.B.* no braucošas automašīnas pa logu izmeta apelsīna vai mandarīna mizas. Pieteicēja šo faktu nenoliedz. Strīds lietā ir par to, vai konkrētā rīcība ir uzskatāma par ceļa

piegružošanu vai piesārņošanu, un vai gadījumā, ja tiek piemērots sods, vai tas nevarēja būt vieglāks, un vai šajā skarā nebija jāpiemēro cita tiesību norma.

[12] Pārbaudot procesuālo normu ievērošanu, tiesa konstatē šādus turpmāk minētus apstākļus.

[12.1] Saskaņā ar LAPK 210. pantu pašvaldību administratīvās komisijas izskata administratīvās lietas par pārkāpumiem, kas paredzēti LAPK 140. pantā. Saskaņā ar LAPK 238.[1]panta pirmā daļa noteic, ka, saņemot pieteikumu vai citus materiālus par administratīvo pārkāpumu, šā kodeksa 247.pantā minētajām personām diennakts laikā jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols vai jāpieņem viens no šādiem lēmumiem:

1) par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā;

2) par atteikšanos uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā;

3) par materiālu nosūtīšanu pēc piekritības;

4) par materiālu nosūtīšanu pašvaldības administratīvajai komisijai jautājuma izlemšanai par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu, ja pārkāpumu izdarījis nepilngadīgais vecumā no 11 līdz 14 gadiem.

No LAPK normām izriet, ka šā likuma 140. pantā paredzēto pārkāpumu lietas ir izskatāmas pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 246.pants noteic, ka par izdarīto pārkāpumu sastādāms protokols.

LAPK 247. pantā pirmajā daļā (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas brīdī; arī turpmāk atsauces dotas uz šo redakciju) bija noteikts, ka amatpersonu un speciāli pilnvaroto personu sarakstu, kurām ir tiesības sastādīt protokolu par administratīvo pārkāpumu, nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta administratīvā atbildība par attiecīgo noteikumu pārkāpšanu. Minētā panta otrā daļa noteic, ja aktā tas nav paredzēts, tad šo sarakstu nosaka Ministru kabinets, Valsts kontrole, attiecīgā ministrija, Latvijas Banka, Finanšu un kapitāla tirgus komisija vai institūcija, kura saskaņā ar šo likumu ir pilnvarota izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas.

LAPK nenoteica amatpersonu sarakstu, kurām bija tiesības sastādīt pārkāpuma protokolu par tā 140. pantā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu. Nepastāvēja arī saskaņā ar LAPK 247.panta otro daļu sastādīts saraksts, kurā būtu noteiktas personas, kas pilnvarotas sastādīt protokolu par attiecīgo pārkāpumu izdarīšanu.

Kā atzīts administratīvo tiesu judikatūrā (skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas ALD Senāta 21.02.2007, gada 21. februāra spriedu lietā SKA-179 13. punktu), no likuma „Par policiju" izriet vispārēja Valsts policijas kompetence sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem. Līdz ar to Valsts policija ir kompetenta sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, ja saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 247.pantu nav noteikts, kuras amatpersonas ir pilnvarotas sastādīt protokolus par konkrētiem pārkāpumu sastāviem. Tā kā attiecībā uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140. pantā paredzēto pārkāpumu lietām nav noteiktas amatpersonas, kuras tiesīgas sastādīt protokolus par pārkāpumiem, to ir kompetenta darīt Valsts

policija, respektīvi, attiecīga tās struktūrvienība (ar 2007. gada 17. maija grozījumiem LAPK minētais ir atzīts arī likumdevēja līmenī).

No iepriekš teiktā tiesa konstatē, ka ir ievērota iestāžu likumā noteiktā kompetence administratīvo pārkāpumu lietas uzsākšanā un izskatīšanā.

[12.2] LAPK 270. panta otrajā daļā ir teikts, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem izskata piecpadsmit dienu laikā no dienas, kad institūcija (amatpersona), kas kompetents lietu izskatīt, saņēmis protokolu par administratīvo pārkāpumu un citus lietas materiālus.

No lietas materiāliem ir redzams (lietas lapa 14), ka Valsts policija lietas materiālus ir pārsūtījusi atbildētājai 2006. gada 12.decembrī, bet Lēmums ir pieņemts 2006. gada 27.decembrī, tātad likumā noteiktais termiņš lietu izskatīšanai ir ievērots.

[12.3] LAPK 260. panta otrā daļa paredz, ka personai, kas tiek saukta pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā (atbilstoša satura norma ir iekļauta arī APL 62. pantā), kas nodrošina pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības tikt uzklausītai.

No lietas materiāliem redzams, ka uz atbildētājas nozīmēto sēdi 2006. gada 27.decembrī pieteicēja nav ieradusies, tomēr no pašas pieteicējas pieteikuma redzams, ka viņa ir tikusi aicināta, bet nav varējusi ierasties darba apstākļu dēļ. Tas nozīmē, ka lietas izskatīšanā ir ievērots administratīvajā procesā noteiktā prasība uzklausīt pie administratīvās atbildības saukto personu.

[13] Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka atbildētāja ir ievērojusi likumā noteiktās administratīvi procesuālās normas.

[14] Atzīstot savu vainu nodarījumā, pieteicēja ir norādījusi, ka, lai gan ir bijis pārkāpums, tas nav vērtējams, kā LAPK 140. panta otrās daļā paredzētais pārkāpums, proti, nav notikusi ceļu vai to kompleksā ietilpstošo būvju piegružošana.

Lietā nav strīda, ka augļu mizas pieteicēja ir izmetusi uz ceļa, proti, uz ielas braucamās daļas.

Pieteicēja ir norādījusi, ka saskaņā ar LR Ministru kabineta noteikumos Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi," kur 15.punktā paskaidrots, ka, *ja ceļu satiksmes dalībnieks piesārņojis vai piegružojis brauktuvi (izkritusi krava, izlijusi eļļa u.tml.), viņam tā nekavējoties jānotīra, bet, ja tas nav iespējams, par to jābrīdina ceļu satiksmes dalībnieki un jāpaziņo policijai.* Pieteicēja uzskata, neliela daudzuma sadzīves atkritumu nokļūšanu uz ceļa nav uzskatāma par „piegružošanu" minētā panta kopsakarā.

Tildes Sinonīmu vārdnīcā var atrast vairākus darbības vārda „piegružot" nozīmes, proti:

1) piecūkot; piedraņķot; piedrazāt; piegānīt; pieķērnāt; piemēslot; pieraidot; piešķiest;
2) piemētāt; izsvaidīt;
3) radīt nekārtību; sajaukt;
4) piebradāt; pielāčot; piemēslot; piepēdot; piestaigāt;
5) piesārņot; novārtīt; aptraipīt; notraipīt; saduļķot; nosmērēt;
6) piemētāt; piesārņot; piemēslot.

Kā var saprast no dotajām vārda nozīmēm, vārds „piegružot" nozīmē jebkādu darbību, kas ir vērsta uz nekārtības un netīrības radīšanu. Šajā sakarā likumdevējs nav nodalījis, kur beidzas „neliela piegružošana" un sākas „liela piegružošana", tādējādi likumdevējs nav uzskatījis par nozīmīgu šādu dalījumu ieviest, ņemto vērā ceļu un ar tiem saistīto būvju īpašo nozīmi, proti, ņemot vērā to, ka jebkura lieta, kas atrodas uz ceļa brauktuves klātnes, var radīt lielāku vai mazāku satiksmes negadījuma iespējamību. Piemēram, ja viena veida atkritumi nevar radīt traucējumus mehāniskiem transporta līdzekļiem, tad nav izslēgts, ka tie paši atkritumi var radīt kaitējumi riteņbraucējam. Tāpat neliels piegružojums augļu mizu veidā nevar nodarīt būtisku kaitējumu, protams, ir arī izņēmumi, piemēram, banānu miza uz slapja bruģa, tomēr tāds pats neliels piegružojums naglu vai stikla veidā var radīt būtisku kaitējumu arī mehāniskiem transporta līdzekļiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, atbildētāja ir pareizi kvalificējusi izdarīto pārkāpumu. Tā kā likumdevējs nav paredzējis nodalīt mazu piegružošanu no lielas, tad šis apstāklis ir ņemams vērā, vērtējot konkrētas lietas apstākļus.

[15] Pieteicēja ir norādījusi, ka šī nenozīmīgā pārkāpuma dēļ pieteicēja tika aizturēta aptuveni 40 minūtes, kā rezultātā pieteicējas bērns tika pārbiedēts un nokavēja skolu. Savukārt pēc 6 dienām pašas pieteicējas veselības stāvoklis kļuva smagāks - saaukstēšanās pārgāja pneimonijā, kas radīja uz laiku darba spēju zudumu.

Tiesas ieskatā pieteicējas aizkavējums 40 minūtēm ir saistīts vienīgi un tikai ar pieteicējas pašas pretlikumīgo rīcību, izdarot LAPK 140. panta otrajā daļā noteikto pārkāpumu, nenovēršot tā sekas, kā to prasa LR Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 15.punkts, un kas būtu pamats atbrīvot pieteicēju no administratīvās atbildības, iestādei aprobežojoties ar mutisku aizrādījumu.

Nav pamata uzskatīt, ka policijai nebija tiesības pārbaudīt alkohola koncentrāciju izelpā, jo valsts policijai saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma $43.^5$ pantu ir dotas šādas tiesības gadījumos, ja ir aizdomas par iespējamu alkohola vai citu apreibinošo vielu lietošanu. Tā kā pieteicēja pati norāda, ka bija lietojusi zāles, un viņa apmācot citu personu ir uzskatāma par transporta līdzekļa vadītāju, policijai varēja rasties attiecīgas aizdomas un bija tiesības veikt alkohola testu pieteicējai.

Tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka apstākļu noskaidrošanai, alkohola testa veikšanai un protokola sastādīšanai, laiks 40 minūtes būtu pārāk ilgs. Tādējādi nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieku rīcībā būtu saskatāms apzināts pieteicējas tiesību aizskārums.

[16] Atbildētāja ir uzlikusi pieteicējai naudas sodu 50 Ls apmērā.

LAPK 140. panta otrās daļas sankcijā ir noteikts, ka par šo pārkāpumu fiziskajām personām uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem.

Saskaņā ar LAPK 32.pantu *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts*, kurā paredzēta atbildība par izdarīto

pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tādējādi iestādei, konstatējot LAPK 140. panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, ir rīcības brīvība noteikt konkrētā lēmuma saturu daļā par soda naudas lielumu. Proti, iestāde pieņem lēmumu, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, veicot lietderības apsvērumus, nosaka administratīvā akta saturu (nosaka konkrētu soda apmēru). Citiem vārdiem, iestādei ir jāvērtē, kāds soda apmērs ir samērīgs ar konkrēto pārkāpumu.

No iestādes lēmuma redzams, ka atbildētāja ir vērtējusi pārkāpuma apstākļus un konstatējusi, ka vainu mīkstinošu apstākļu nav. Tātad iestāde ir vērtējusi lietderības apsvērumus, un, izvērtējot pārkāpuma apstākļus, nav saskatījusi iespēju, atbilstoši LAPK 21. pantam, atbrīvot pieteicēju no administratīvās atbildības, bet ir piemērojusi panta sankcijā paredzēto zemāko sodu.

Tiesa, pārbaudot konstatētos apstākļus, un ņemot vērā to, ka pieteicēja konkrētajā gadījumā ir mācījusi vadīt transporta līdzekli citai personai, kā arī to, ka pieteicēja šajā gadījumā pati nav ievērojusi LR Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" prasības, uzskata atbildētājas lēmumu saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības par tiesisku un pamatotu un pieteicējai uzlikto administratīvo sodu par pamatotu un samērīgu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 245. - 251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa,

nosprieda:

R.B. pieteikumu par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 27.decembra lēmuma Nr. D57 45-7 atcelšanu **noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008.gada 18.jūnijā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis_____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2008. gada 18.jūnijā